

Ήδη πάντως στις «Αποστολικές Διαταγές»

υπάρχουν όχι μόνο διαμορφωμένες ευχές και διακονικές αιτήσεις «υπέρ αναπαυσαμένων εν Χριστώ αδελφών ημών», που κατά βάσιν περιέχουν τα αιτήματα ακόμα και τις φραστικές διατυπώσεις που μας είναι οικείες από τις εν χρήσει ευχές («παρίδη αυτώ παν αμάρτημα εκούσιον και ακούσιον και... κατάταξη εις χωράν ευσεβών, ανειμένων εις κόλπον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ... ένθα απέδρα οδύνη, λύπη και στεναγμός» Η' 41), αλλά και μαρτυρία ότι υφίσταντο ήδη ως καθοριζόμενα από τους αποστόλους τα τρίτα, τα ένατα, τα τεσσαρακοστά και τα ενιαύσια μνημόσυνα. Δίδεται δε μια βιβλική ή υποτυπώδης θεολογική δικαίωση για το καθένα: « Επιτελείσθω δε τρίτα των κεκοιμημένων εν ψαλμοίς και αναγνώσεσι και προσευχαίς διά τον διά τριών ημερών εγερθέντα· και ένατα εις υπόμνησιν των περιόντων και των κεκοιμημένων και τεσσαρακοστά κατά τον παλαιόν τόπον, Μωϋσήν γαρ ούτως ο λαός επένθησε· και ενιαύσια υπέρ μνείας αυτού» (Η' 42). Παρόμοιες θεολογικές ερμηνείες με αναγωγές στην Παλαιά Διαθήκη ή στην θεολογική σημασία των αριθμών ή ιδιαιτέρως στον βίο και στις μετά την ανάσταση εμφανίσεις του Κυρίου έχουν δοθεί πολλές για την δικαιολόγηση της επιλογής των ημερών τελέσεως των μνημοσυνών: Αγία Τριάς, τριήμερος ταφή του Κυρίου (τα τρίτα), τα αγγελικά τάγματα ή ο ιερός αριθμός 3×3 ή η εμφάνιση του Κυρίου κατά την ογδόη μετά την ανάσταση ημέρα (τα ένατα), ανάληψη του Κυρίου σαράντα ημέρες μετά την ανάσταση (τα

τεσσαρακοστά) κ.ο.κ. [\(περισσότερα...\)](#)